

Slovenská špeciálna prokuratúra je v skutočnosti hniezdo organizovaného zločinu na čele s trestaným mafiánom, vrahom Lipšicom! Teraz našli spôsob ako vyšachovať Žilinku a paragraf 363. Výboha rýchlo obžalovali do 24 hodín

- CZ24 News | 25. srpna 2022

SLOVENSKO: Hľadanie taktiky, ako obísť generálneho prokurátora Maroša Žilinku, je jedným z dôsledkov napätých vzťahov medzi predstaviteľmi orgánov presadzovania práva - v tomto prípade medzi kariérnym prokurátorom Žilinkom a dlhoročným politikom vo funkcii špeciálneho prokurátora Danielom Lipšicom.

Polícia a špeciálna prokuratúra majú nový postup, ako dostať spoločensky sledované prípady na súd bez toho, aby do nich zasiahol generálny prokurátor Maroš Žilinka cez známy paragraf 363 trestného poriadku. Dekan Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave Eduard Burda ho považuje za nesprávny.

Postup spočíva v tom, že polícia a špeciálna prokuratúra najprv otáľajú s rozhodovaním o sťažnosti proti obvineniu a keď už sa k tomu prokurátor dostane, tak rýchlo podá obžalobu na súd. Obhajcom už neostane čas, aby sa obrátili na generálneho prokurátora.

Vyzeralo to tak aj v Súmraku

Začiatkom augusta to presne tak vyzeralo v prípade Súmrak, kde predseda strany Smer Robert Fico a bývalý minister vnútra Robert Kaliňák sú stíhaní za vyzvedanie daňového tajomstva v súvislosti s nezrovnalosťami pri podnikaní lídra OĽaNO Igora Matoviča a bývalého prezidenta Andreja Kisku.

V ich prípade podľa generálnej prokuratúry vyšetrovateľ najprv zbytočne meškal s predložením ich sťažností proti obvineniu prokurátorovi. Nakoniec skončil vyšetrovanie a navrhol ich obžalovať bez toho, aby o sťažnostiach rozhodol prokurátor.

„Akoby v tomto nie úplne štandardnom postupe išlo o ‚vyšachovanie‘ generálneho prokurátora z hry,“ komentoval to nedávno pre Pravdu dekan Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave Eduard Burda. Prokurátor nakoniec sťažnosť Fica a Kaliňáka zamietol, ale obžalobu na nich ešte nepodal.

Teraz sa ukázalo, že polícia a špeciálna prokuratúra rovnakú taktiku použili už vlani pri obžalobe podnikateľa Miroslava Výboha. Stíhaný je za korupciu, ale jeho obvinenie vyznieva nepresvedčivo. Generálna prokuratúra zistila, že v jeho prípade sa s obžalobou „v rozpore so zákonom“ a „neštandardne“ uponáhľali.

Bránia sa lehotami vyšetrovania

Každý obvinený môže podať sťažnosť proti obvineniu. Rozhoduje o nej prokurátor. Sťažnosť je nástroj, ktorý má pomôcť vychytať nezákonnosti, ktoré sa môžu objaviť pri vyšetrovaní. *„Takéto sťažnosti sa majú vybaviť bezodkladne a nie rozhodovanie o nich natahovať zdržiavaním spisov,“* vysvetľuje Burda.

Trestný poriadok však žiadnu lehotu na vybavenie sťažnosti nemá. Špeciálna prokuratúra práve pri kritike vyšetrovania prípadu Súmraak prišla s argumentom, že stačí, aby o sťažnosti rozhodla kedykoľvek počas štyroch, respektíve šiestich mesiacov, čo sú podľa zákona maximálne lehoty vyšetrovania.

Burda s tým nesúhlasí. *„Vyšetrovanie má predsa prebiehať aj za súčinnosti obhajoby, hľadajú sa dôkazy proti obvineným aj v ich prospech. Rozhodnutie o sťažnosti proti obvineniu by teda malo skončení vyšetrovania jednoznačne predchádzať,“* povedal pre Pravdu.

V štandardných podmienkach totiž môže byť rozhodnutie prokurátora o sťažnosti podnetné čítanie, ktoré môže vyšetrovanie posunúť vpred – môže z neho vyplynúť, že treba ísť preveriť nový dôkaz alebo dejovú líniu. Dekan Právnickej fakulty Univerzity Komenského však priznáva, že v zákone to takto napísané nie je, ale *„vyplýva to z fungovania spravodlivého transparentného trestného konania“*.

Dlho nič a potom rýchla obžaloba

V prípade trestného stíhania Výboha podal jeho obhajca sťažnosť proti obvineniu vlni 6. augusta, dva dni po jeho vznesení. Vyšetrovatelka Monika Barčáková ju u seba držala 45 kalendárnych dní a prokurátorovi Ondrejovi Repovi ju predložila až 21. septembra. Repa mal sťažnosť k dispozícii ďalších 61 kalendárnych dní a nerozhodol o nej.

Na porovnanie, v kauze Súmraak polícia a špeciálna prokuratúra zdržiavali rozhodovanie o sťažnosti kratšie a generálna prokuratúra to vyhodnotila ako prietahy.

Vyšetrovatelka Barčáková potom 22. novembra skončila vyšetrovanie a Repovi navrhla, aby na Výboha podal obžalobu. Udalosti následne nabrali rýchly vývoj. V ten istý deň Repa zamietol Výbohovu sťažnosť proti obvineniu, nasledujúci deň 23. novembra už mal pripravenú obžalobu a podal ju na Špecializovaný trestný súd.

„Vyšetrovatel' nepostupoval v súlade so zákonom, keď skončil vyšetrovanie, a predložil spis s návrhom na podanie obžaloby prokurátorovi bez toho, aby bolo rozhodnuté o riadnom opravnom prostriedku (sťažnosti – pozn. red.),“ konštatuje prokurátorka generálnej prokuratúry Katarína Habčáková, ktorá prípad preverovala. Jej zistenia doteraz neboli známe.

Habčáková kritizovala aj následný krok kolegu prokurátora Repu. *„Neštandardne, dva mesiace od predloženia sťažnosti obvineného na rozhodnutia, v deň doručenia návrhu na podanie obžaloby, rozhodol o jej zamietnutí ako nedôvodnej a na druhý deň podal na obvineného obžalobu bez toho, aby bolo obvinenému oznámené rozhodnutie o sťažnosti,“* hodnotí Habčáková.

Výboha tak podľa nej pripravil o možnosť požiadať generálneho prokurátora, aby preskúmal jeho obvinenie podľa paragrafu 363 trestného poriadku. Habčáková nemohla urobiť viac, než spísať svoje pochybnosti a poslať ich Špecializovanému trestnému súdu, kde je podaná obžaloba.

Výboh sa medzičasom obrátil na Ústavný súd, že polícia a špeciálna prokuratúra zmarili možnosť,

aby sa obrátil na generálneho prokurátora. Neuspel. Ústavný súd aj v jeho prípade rozhodol, že s obžalobou netreba čakať na rozhodnutie podľa paragrafu 363 trestného poriadku.

Ústavný súd sa však nevyjadril k tomu, že orgány presadzovania práva zdržiavali rozhodovanie o Výbohovej sťažnosti a pred podaním obžaloby mu ani neoznámili, že jeho sťažnosť prokurátor zamietol. Jeho prípad je v tomto odlišný od iných, v ktorých obvinení dostali aspoň teoretickú možnosť obrátiť sa na generálneho prokurátora, ale ten o ich podnete do podania obžaloby nestihol rozhodnúť.

Imreczemu už raz neuverili

V prípade Výboha pritom existuje významná pravdepodobnosť, že ak by sa polícia a špeciálna prokuratúra takto neštandardne neponáhľali, Žilinka by jeho obvinenie zrušil.

Naznačujú to rozhodnutia, ktoré odvtedy generálna prokuratúra vydala v iných prípadoch. Zrušenie Výbohovho obvinia by pravdepodobne podnietilo ďalšiu diskusiu o vierohodnosti výpovedí spolupracujúcich obvinených, takzvaných kajúcnikov.

Špeciálna prokuratúra Výboha trestne stíha za to, že prijal 150-tisíc eur v súvislosti s presadením virtuálnej elektronickej registračnej pokladnice. Výboh je priateľom predsedu Smeru Roberta Fica a za éry Smeru patrili k úzkej skupine oligarchov, ktorí mali na stranu vplyv.

Nedávno Žilinkov námestník Jozef Kandra zrušil iné obvinenie z korupcie bývalého ministra financií a terajšieho guvernéra Národnej banky Slovenska Petra Kažimíra. Bolo postavené najmä na výpovediach bývalého prezidenta finančnej správy Františka Imreczeho, ktorý je jedným z dvoch kľúčových svedkov aj proti Výbohovi.

„V jednotlivých jeho výpovediach sa vyskytujú zásadné rozpory, čo v kontexte ďalších svedeckých výpovedí a listinných dôkazov vzbudzuje dôvodné a závažné pochybnosti o ich pravdivosti,“ zhodnotil Imreczeho výpovede proti Kažimírovi prokurátor Kandra.

Všimol si, že Imrecze v priebehu dvoch dní výpoveď proti Kažimírovi podstatne zmenil.

Najskôr hovoril, že skutok sa stal v druhej polovici roka 2016, neskôr uviedol, že mohlo ísť až o prvú polovicu roka 2018. Najprv hovoril, že za úplatok mal pre Kažimíra iba zaistiť informácie z daňových konaní, neskôr uviedol, že od neho chcel, aby aj ovplyvnil ich výsledok.

Ako otočili pri Výbohovi

Rovnako nepresne Imrecze postupoval pri výpovediach proti Výbohovi. Okrem neho proti Výbohovi svedčí druhý spolupracujúci obvinený – podnikateľ s informačno-komunikačnými technológiami Michal Suchoba, ktorého firma Allexis dodala finančnej správe systém na virtuálnu elektronickej registračnú pokladnicu.

Motívom úplatku podľa špeciálnej prokuratúry mala byť snaha zmeniť negatívny postoj niekdajšieho štátneho tajomníka ministerstva financií Petra Pellegriniho k Allexisu. Vraj nechcel, aby Suchobova firma dodávala virtuálnu kasu. Vraj to bol Pellegrini, kto si v roku 2014 na večeri s Imreczem úplatok vypýtal a navrhol jeho výplatu cez Výboha. Predseda strany Hlas v tomto prípade vystupuje iba ako svedok a nie je trestne stíhaný.

Špeciálna prokuratúra najprv tvrdila, že v roku 2014 ešte pred podpisom zmluvy na virtuálnu pokladnicu si Pellegrini vypýtal úplatok, hneď ho dostal cez Výboha, zmenil svoj postoj k Allexisu a postaral sa, aby legislatíva k virtuálnej pokladnici prešla cez vládu a parlament. Takto by to znelo

rozumne.

Ale v roku 2014 neexistovala Výbohova kancelária, ktorú Imrecze a Suchoba detailne opisujú ako miesto údajných korupčných schôdzok. Keď to médiá zistili, svedkovia začali hovoriť, že skutok sa stal až v roku 2016.

Rok je v tomto prípade kľúčový, pretože úplatok má súvisieť s „podporou a so sfinalizovaním legislatívneho procesu“ k virtuálnej elektronickej registračnej pokladnici. Zákon k nej sa pripravoval a prijímal práve v roku 2014, nie v roku 2016. V roku 2016 už Pellegrini ani nebol štátnym tajomníkom.

Obžaloba dej stíhaného skutku pozmenila – Pellegrini si vraj úplatok vypýtal v roku 2014, ale vtedy ho nedostal a nemal ani dohodnuté, kedy a koľko dostane, napriek tomu začal podporovať Alexis a virtuálnu pokladnicu. Dva roky nato sa vraj ozval Výboh a pripomenul sa Imreczemu a Suchobovi, že s Pellegrinim majú nevybavený účet a treba doniesť 150-tisíc eur.

V celom prípade vystupuje aj ďalší dôležitý svedok – bývalý viceprezident finančnej správy Daniel Čech. Ten síce vypovedá, že v roku 2014 naozaj došlo k zmene Pellegriniho postoja, tak sa na to opýtal Imreczeho a ten mu – v roku 2014 – povedal, že „sú za tým peniaze“. Sám Imrecze však teraz tvrdí, že vtedy Pellegrini peniaze nedostal a dostať ich mal až v roku 2016. Inak by to nesesedelo s termínom dostavby Výbohovej kancelárie.

Okrem dvoch svedkov proti Výbohovi neexistujú iné dôkazy. Počas vyšetrovania prokuratúra nevysvetliteľne odskočila od toho, aby vypočula napríklad Výbohovu asistentku, hoci podľa výpovedí spolupracujúcich obvinených ich práve ona údajne usádzala v jeho kancelárii.

Špecializovaný trestný súd už v tomto prípade nariadil hlavné pojednávanie. Pôvodne sa malo začať už začiatkom júna, teraz je nový termín určený na začiatok októbra. Ani to nemusí vyjsť. Prípád totiž dostal sudca Jozef Šutka, ktorý by mal byť čoskoro preložený na Najvyšší súd.

Dva svety na prokuratúre

Hľadanie taktiky, ako obísť generálneho prokurátora Maroša Žilinku, je jedným z dôsledkov napätých vzťahov medzi predstaviteľmi orgánov presadzovania práva – v tomto prípade medzi kariérnym prokurátorom Žilinkom a dlhoročným politikom vo funkcii špeciálneho prokurátora Danielom Lipšicom.

„Sľub som skladal na to, že budem ctíť zákony, nie na boj proti oligarchom,” vyhlásil ešte vlani Žilinka. Išlo o zjavnú narážku na Lipšica, ktorý ako politik patril k tvrdým kritikom slovenskej oligarchie.

Tento konflikt sa prejavuje aj pri vedení trestných konaní.

Kým Žilinka a ľudia okolo neho zastávajú názor, že nikto by nemal byť stíhaný na základe nepresvedčivého obvinenia, špeciálna prokuratúra inklinuje k tomu, že stíhať treba aj s istými pochybnosťami a až súdy majú rozhodovať o tom, či je obvinenie presvedčivé.

Najprv sa riešilo, že ani prokurátori špeciálnej prokuratúry nesmú podať obžalobu skôr, než generálny prokurátor rozhodne o mimoriadnom opravnom prostriedku podľa paragrafu 363 trestného poriadku. Vyplýva to z interných predpisov prokuratúry.

Špeciálna prokuratúra to prestala rešpektovať. Najvyšší súd a neskôr aj Ústavný súd rozhodli, že je to v poriadku a s obžalobou naozaj nemusia čakať na rozhodnutie generálneho prokurátora.

Zdržiavanie rozhodovania o sťažnostiach obvinených nadväzuje na tento stav – ak prokurátori špeciálnej prokuratúry sťažnosti proti obvineniam zamietajú až krátko pred podaním obžaloby, generálny prokurátor nemá ani teoretickú šancu ich postup preskúmať a prípady idú rovno na súd.

Lipšic a Žilinka sa nezhodujú ani pri hodnotení vierohodnosti spolupracujúcich obvinených. Obaja uznávajú, že je to legálny inštitút, ale u Žilinku sú k nim kritickejší.

„Týmto výpovediam nemožno mechanicky priznať takzvanú prezumpciu pravdivosti. O tom, či niekto vypovedá alebo nevypovedá pravdu, nerozhoduje viera, ale rozhoduje o tom dokazovanie,“ uviedol Žilinkov námestník Jozef Kandra.

[ZDROJ](#)